

HOMILIA ORDENACIÓ COM A DIACA DE JEAN MARIE NGUELE

Catedral, 2n Diumenge de Quaresma (C) 17 de març de 2019

Vull començar saludant a Jean Marie Nguele i donant la benvinguda a tota la seva família i als seus amics. Ens agradaria que us sentíssiu a gust entre nosaltres. L'Església és per a cada cristià casa. Esteu, per tant, a casa vostra.

He de confessar-vos que estic vivint amb emoció aquest acte tan important no només per a la vida de Jean Marie sinó també per a tota la nostra Església Diocesana. És una gran alegria per a mi imposar per primera vegada les mans sobre un candidat a l'ordre sagrat. Avui Jean Marie per la imposició de les meves mans i la pregària d'ordenació, quedarà consagrat com a diaca per al servei d'aquest poble de Déu que peregrina a Menorca.

Contemplar i escoltar

Realitzam aquesta ordenació quan tot just esteim començant el camí quaresmal que ens portarà a celebrar amb plenitud el misteri pasqual. En aquest diumenge l'Església llegeix cada any el passatge de la transfiguració del Senyor. Amb ell ens assenjala la meta de la nostra vida i, al mateix temps ens encoratja en el camí cap a la Pasqua. De la mateixa manera que Pere, Jaume i Joan van sortir enfortits després de l'experiència viscuda al Tabor, també nosaltres en contemplar aquest misteri rebrem força per continuar caminant.

L'Evangeli ens convida a pujar a la muntanya amb Jesús i els deixebles a pregar. A dalt a la muntanya els deixebles van contemplar un rostre i van escoltar una veu. Aquestes dues coses defineixen, d'alguna manera, la vida del deixeble, la nostra pròpia vida.

Ser creient significa estar sempre a la recerca, desitjós de contemplar amb tot el nostre ser el rostre de Jesucrist. El món de l'orient cristià encerta quan explica que la vida humana consisteix en la contemplació de la llum que prové del Tabor, d'aquesta llum que reflecteix el rostre transfigurat de Crist. Desitjam saciar el nostre desig contemplant el rostre de Crist. El creient és sempre un cercador, algú que vol assolir un raig més de llum per veure la glòria de Déu.

Però l'evangeli ens demanava que no ens aturéssim a la contemplació, perquè es precis també estar a l'escolta. Des del núvol el Pare proclama que Jesús és el seu Fill, el seu elegit i demana: "*Escolteu-lo*". Jesucrist no és només la llum que prové de Déu, sinó també la Paraula encarnada. Ell supera Moisès i Elies, a la llei i els profetes, perquè és el Fill escollit i les seves paraules estan plenes de vida. Ser creient és estar a l'escolta, deixant que la seva paraula penetri les nostres entranyes, faci cremar el nostre cor i ens transformi.

Actituds del ministre

Aquestes dues actituds són fonamentals, estimat Jean Marie, en la vida del ministre de Jesucrist. En rebre avui el diaconat, et deman que siguis home que no té por pujar amb Crist a la muntanya, que és capaç de deixar la comoditat de la plana per ascendir amb Crist, contemplar el seu rostre i escoltar-lo.

Això t'exigirà ser home de pregària, persona plena de Déu. Lo que la gent cerca en nosaltres es a Déu. És Jesucrist qui ha d'omplir els teus pensaments, els teus desitjos, els teus sentiments i tota la teva vida. Només la trobada quotidiana amb Ell i el tracte d'amistat amb Ell serà garantia que exerciràs el ministeri en nom seu.

Pel sagrament de l'ordre tindràs la missió de donar a conèixer Jesucrist, però el teu testimoni és vàlid només si abans has contemplat amb sinceritat el seu rostre. L'estudi, l'oració i els sagraments són mitjans que t'ajudaran a conèixer millor a Jesucrist i a estimar-lo. L'Església t'encomana també en aquest dia el servei de proclamar la paraula de Déu, però abans has de haver-la escoltat personalment. Quan en aquesta celebració et lliuri el llibre dels Evangelis et diré: *"converteix en fe viva el que llegeixes, i allò que has fet fe viva, ensenyeu-ho, i compleix allò que has ensenyat"*. Només es pot transmetre allò que es viu i es compleix.

Baixar de la muntanya per servir

Però l'Evangelí d'avui ens ensenya encara una altra actitud molt important. Pere té la temptació de quedar-se a la muntanya, però diu l'evangelista que *"no sabia el que deia"*. Tot el que visquis al Tabor, a la contemplació i l'escolta de Jesucrist, ha de portar-te a lliurar-te als teus germans. Pere no volia baixar, perquè això suposava seguir caminant a Jerusalem, a on li esperava la creu. Però es precis baixar amb Jesús a la plana per aprendre que només si el gra de blat cau a terra i mor pot donar molt de fruit.

L'Església t'encomana avui un ministeri extraordinari: ser servidor de tots, com ho va ser el mateix Jesús, el servent de Déu i de tots els homes. La contemplació de Crist i l'escolta de la seva Paraula et conduiran a imitar seva vida i les seves actituds, cercant ser l'últim i el servidor de tots, acotant-te per rentar els peus dels germans, apropant-te amb humilitat a tots els que pateixen en el seu cos o en el seu esperit.

Aquesta actitud de servent no és una cosa transitòria, sinó que ha de marcar tota la teva vida. No deixis mai de ser diaca. Encara que dins d'un temps puguis rebre l'ordenació sacerdotal, mai has de deixar de mantenir aquesta actitud de servei humil i desinteressat a tots.

A més, exerciràs aquest ministeri observant el celibat, que és un do preciós que el Senyor et concedeixi perquè puguis entregar-te a Ell i al poble sense dividir el teu cor. Viu amb una entrega sense reserves la teva consagració a Crist i a l'Evangeli.

Pel sagrament que reps comptaràs amb l'ajuda de Déu per poder realitzar-lo. En la nostra vida com a ministres de l'Evangeli és fonamental la confiança en la gràcia de Déu. Només podràs ser diaca amb l'ajuda de "*la gràcia dels set dons*" que invocarem en la pregària d'ordenació i amb la fortalesa del do de l'Esperit Sant.

En aquesta Església de Menorca

Avui esdevé també una altra cosa important per a la teva vida: seràs diaca en aquesta Església de Menorca. Això s'expressa jurídicament amb la incardinació en aquesta Diòcesi i es mostra existencialment amb el compromís de servir Déu i als homes en aquesta Església de Menorca. Les circumstàncies de la teva vida et van conduir des del teu Camerun natal fins a Espanya i, després, fins a aquesta illa. L'Església de Menorca t'ha acollit amb afecte i amb esperança i amb ella et compromets avui per servir-la tota la vida. Gràcies per la teva entrega i generositat, gràcies per la teva valentia.

Com saps, aquesta Església de Menorca vol créixer com a església de portes obertes, que està prospera als homes i dones d'aquesta illa. Per això he escollit com a segona lectura el passatge de l'eunuc etiop que hem escoltat. Hi apareix un diaca, Felip, que, guiat per l'Esperit, s'acosta a la carrossa d'aquell ministre de Candaces, l'acompanya i li anuncia la Bona Nova de Jesús. Aquesta ha de ser l'actitud de tota la nostra Diòcesi i també la teva. Seràs diaca de l'Església de Menorca per sortir a les places i camins i acompanyar els homes i dones d'aquesta terra. "Acosta't!" Li diu l'Esperit a Felip. Això mateix ens repeteix a nosaltres: acosta't als homes i porta'ls a tots el goig de l'Evangeli.

En el dia del Seminari

En aquest dia de l'ordenació de Jean Marie celebrem també el dia del Seminari. Això em brinda l'ocasió de donar les gràcies a tots els que han ajudat en la teva formació, començant pel rector del nostre seminari i el director espiritual però sense oblidar els formadors i rector del Seminari de València, que acull als nostres seminaristes. Gràcies també als teus pares i la teva família, que et va transmetre el do preciós la fe en Crist i et va acompanyar durant la teva infància i adolescència.

En aquest dia la comunitat diocesana prega també especialment per les vocacions, perquè mai faltin a la seva Església els ministres necessaris. Us demano fer-ho amb regularitat i amb insistència. Tinc la sensació que resem poc per les vocacions sacerdotals. M'agradaria que avui i sempre tinguéssim una oració molt més freqüent i més intensa per les vocacions, que han de ser preocupació fonamental de la nostra Església.

Conclusió

Estimats fidels de Menorca: donem gràcies a Déu per la persona de Jean Marie, per la seva valentia i el seu coratge per dedicar-se completament a Crist. Donem gràcies també pels nostres seminaristes, que avui ens acompanyen. I demanem al Senyor que segueixi beneint la nostra Església amb altres joves que no tinguin por de donar-ho tot per Ell.

HOMILÍA ORDENACIÓN DIÁCONO JEAN MARIE

Catedral, II Domingo de Cuaresma (C), 17 de marzo de 2019

Quiero comenzar saludando a Jean Marie y dando la bienvenida a toda su familia y a sus amigos. Nos gustaría que os sintierais a gusto entre nosotros. La Iglesia es para cada cristiano su propia casa. Estáis, pues, en vuestra casa.

Debo confesaros que estoy viviendo con emoción este acto tan importante no sólo para la vida de Jean Marie sino también para toda nuestra Iglesia Diocesana. Es una gran alegría para mí imponer por primera vez las manos sobre un candidato al orden sagrado. Hoy Jean Marie por la imposición de mis manos y la plegaria de ordenación, quedará consagrado como diácono para el servicio de este pueblo de Dios que peregrina en Menorca.

Contemplar y escuchar

Realizamos esta ordenación cuando apenas estamos comenzando el camino cuaresmal que nos llevará a celebrar con plenitud el misterio pascual. En este domingo la Iglesia lee cada año el pasaje de la transfiguración del Señor. Con él nos señala la meta de nuestra vida y, al mismo tiempo nos alienta en el camino hacia la Pascua. Del mismo modo que Pedro, Santiago y Juan salieron fortalecidos después de la experiencia vivida en el Tabor, también nosotros al contemplar este misterio recibimos fuerza para continuar caminando.

El Evangelio nos invita a subir al monte con Jesús y los discípulos, para orar. Arriba en el monte los discípulos contemplaron un rostro y escucharon una voz. Estas dos cosas definen, de alguna manera, la vida del discípulo, nuestra propia vida.

Ser creyente significa estar siempre a la búsqueda, deseoso de contemplar con todo nuestro ser el rostro de Jesucristo. El mundo del oriente cristiano acierta cuando explica que la vida humana consiste en la contemplación de la luz que proviene del Tabor, de esa luz que refleja el rostro transfigurado de Cristo. Deseamos saciar nuestro deseo contemplando el semblante de Cristo. El creyente es siempre un buscador, alguien que desea alcanzar un rayo más de luz para ver la gloria de Dios.

Pero el evangelio nos pedía que no nos detuviéramos en la contemplación, porque es preciso también estar a la escucha. Desde la nube el Padre proclama que Jesús es su Hijo, el escogido y pide: "Escuchadle". Jesucristo no es sólo la luz que proviene de Dios, sino también la Palabra encarnada. Él supera a Moisés y Elías, a la ley y los profetas, porque es el Hijo escogido cuyas palabras están llenas de vida. Ser creyente es estar a la escucha, dejando que su palabra penetre nuestras entrañas, haga arder nuestro corazón y nos transforme.

Actitudes del ministro

Estas dos actitudes son fundamentales, querido Jean Marie, en la vida del ministro de Jesucristo. Al recibir hoy el diaconado, te pido que seas hombre que no teme subir con Cristo a la montaña, que es capaz de dejar la comodidad de la llanura para ascender con Cristo, contemplar su rostro y escucharle.

Esto te exigirá ser hombre de oración, persona llena de Dios. Lo que la gente busca en nosotros es a Dios. Es Jesucristo quien tiene que llenar tus pensamientos, tus deseos, tus sentimientos y toda tu vida. Sólo el encuentro cotidiano con Él y el trato de amistad con Él será garantía de que ejercerás el ministerio en su nombre.

Por el sacramento del orden tendrás la misión de dar a conocer a Jesucristo, pero tu testimonio será válido sólo si antes has contemplado con sinceridad su rostro. El estudio, la oración y los sacramentos son medios que te ayudarán a conocer mejor a Jesucristo y a amarle. La Iglesia te encomienda también en este día el servicio de proclamar la palabra de Dios, pero antes tienes que haberla escuchado personalmente. Cuando en esta celebración te entregue el libro de los Evangelios te diré: “convierte en fe viva lo que lees, y lo que has hecho fe viva enséñalo, y cumple aquello que has enseñado”. Sólo se puede transmitir aquello que se vive y se cumple.

Bajar de la montaña para servir

Pero el Evangelio de hoy nos enseña todavía otra actitud muy importante. Pedro tiene la tentación de quedarse en la montaña, pero dice el evangelista que “no sabía lo que decía”. Todo lo que vivas en el Tabor, en la contemplación y la escucha de Jesucristo, tiene que llevarte a entregarte a tus hermanos. Pedro no quería bajar, porque eso suponía seguir caminando a Jerusalén, a donde esperaba la cruz. Pero hay que bajar con Jesús a la llanura para aprender que sólo si el grano de trigo cae en tierra y muere puede dar mucho fruto.

La Iglesia te encomienda hoy un ministerio extraordinario: ser servidor de todos, como lo fue el mismo Jesús, el Siervo de Dios y de todos los hombres. La contemplación de Cristo y la escucha de su Palabra te conducirán a imitar su vida y sus actitudes, buscando ser el último y el servidor de todos, agachándote para lavar los pies de los hermanos, acercándote con humildad a todos los que sufren en su cuerpo o en su espíritu.

Esta actitud de siervo no es algo transitorio, sino que tiene que marcar toda tu vida. No dejes nunca de ser diácono. Aunque dentro de un tiempo puedas recibir la ordenación sacerdotal, nunca debes dejar de mantener esta actitud de servicio humilde y desinteresado a todos.

Además, ejercerás este ministerio observando el celibato, que es un don precioso que el Señor te conceda para que puedas entregarte a Él y al pueblo sin dividir tu corazón. Vive con entrega total tu consagración a Cristo y al Evangelio.

Por el sacramento que recibes contarás con la ayuda de Dios para poder realizarlo. En nuestra vida como ministros del Evangelio es fundamental la confianza en la gracia de Dios. Sólo podrás ser diácono con la ayuda de “la gracia de los siete dones” que invocaremos en la plegaria de ordenación y con la fortaleza del don del Espíritu Santo.

En esta Iglesia de Menorca

Hoy acontece también otra cosa importante para tu vida: serás diácono en esta Iglesia de Menorca. Esto se expresa jurídicamente con la incardinación en esta Diócesis y se muestra existencialmente con el compromiso de servir a Dios y a los hombres en esta Iglesia de Menorca. Las circunstancias de tu vida te condujeron desde tu Camerún natal hasta España y, después, hasta esta isla. La Iglesia de Menorca te ha acogido con cariño y con esperanza y con ella te comprometes hoy para servirla toda la vida. Gracias por tu entrega y generosidad, gracias por tu valentía.

Como sabes, esta Iglesia de Menorca desea crecer como iglesia de puertas abiertas, que está cercana a los hombres y mujeres de esta isla. Por eso he escogido como segunda lectura el pasaje del eunuco etíope que hemos escuchado. En él aparece un diácono, Felipe, que, guiado por el Espíritu, se acerca a la carroza de aquel ministro de Candaces, le acompaña y le anuncia la Buena Nueva de Jesús. Esta tiene que ser la actitud de toda nuestra Diócesis y también la tuya. Serás diácono de la Iglesia de Menorca para salir a las plazas y caminos y acompañar a los hombres y mujeres de esta tierra. “¡Acércate!” le dice el Espíritu a Felipe. Esto mismo nos repite a nosotros: acércate a los hombres y llévalos a todos el gozo del Evangelio.

En el día del Seminario

En este día de la ordenación de Jean Marie celebramos también el día del Seminario. Esto me brinda la ocasión de dar las gracias a todos los que han ayudado en tu formación, comenzando por el rector de nuestro seminario y el director espiritual pero sin olvidar a los formadores y rector del Seminario de Valencia, que acoge a nuestros seminaristas. Gracias también a tus padres y tu familia, que te transmitió el don precioso de la fe en Cristo y te acompañó durante tu infancia y adolescencia.

En este día la comunidad diocesana ora también especialmente por las vocaciones, para que nunca falten a su Iglesia los ministros necesarios. Os pido hacerlo con regularidad y con insistencia. Tengo la sensación de que rezamos poco por las vocaciones sacerdotales. Me gustaría que hoy y siempre tuviéramos una oración mucho más frecuente y más intensa por las vocaciones, que tienen que ser preocupación fundamental de nuestra Iglesia.

Conclusión

Queridos fieles de Menorca: demos gracias a Dios por la persona de Jean Marie, por su valentía y su coraje para dedicarse por entero a Cristo. Demos gracias también por nuestros seminaristas, que hoy nos acompañan. Y pidamos al Señor que siga bendiciendo a nuestra Iglesia con otros jóvenes que no tengan miedo a darlo todo por Él.